

Hem>Rättsliga åtgärder>Var och hur>Vilket lands lag gäller?

Vilket lands lag gäller?

Litauen

1 Rättskällor

1.1 Autonoma nationella regler

Kapitel II, del I, första boken i Litauens civillag

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II)

Rådets förordning (EU) nr 1259/2010 av den 20 december 2010 om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad

1.2 Multilaterala konventioner

Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om lagkonflikter i fråga om formen för testamentariska förordnanden

Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om myndigheters behörighet och tillämplig lag i frågor till skydd för underåriga

Haagkonventionen av den 4 maj 1971 om tillämplig lag för trafikolyckor

Haagkonventionen av den 2 oktober 1973 om tillämplig lag för underhållsskyldighet

Konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980

Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldrans ansvar och åtgärder till skydd för barn

Konventionen av den 30 oktober 2007 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (den nya Luganokonventionen)

1.3 Viktiga bilaterala konventioner

Avtal mellan Republiken Litauen och Republiken Armenien om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Republiken Azerbajdzjan om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Republiken Uzbekistan om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Republiken Kazakstan om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Protokoll till avtalet mellan Republiken Litauen och Republiken Kazakstan om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Ukraina om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Republiken Moldavien om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Republiken Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen, Republiken Estland och Republiken Lettland om rättslig hjälp och rättsförhållanden

Avtal mellan Republiken Litauen och Republiken Vitryssland om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Folkrepubliken Kina om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Ryska federationen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden

Avtal mellan Republiken Litauen och Republiken Turkiet om rättsligt samarbete på privaträttens område

2 Tillämpning av lagvalsreglerna

2.1 Tillämpning av lagvalsreglerna ex officio

Enligt artikel 33.1 i Litauens domstolslag ska domstolarna, när de prövar mål, rätta sig efter Litauens konstitution, lagar, internationella avtal som Litauen är part i, regeringens resolutioner och andra gällande rättsakter i Litauen som inte är lagstridiga. Enligt artikel 1.10.1 i Litauens civillag tillämpas utländsk rätt i civilrättsliga förhållanden då detta föreskrivs i internationella avtal som Litauen är part i, avtal mellan parter eller Litauens lagstiftning.

2.2 Renvoi (återförvisning och vidareförvisning)

Enligt artikel 1.14 i Litauens civillag tillämpas litauisk rätt endast i de fall som anges i denna lag eller i utländsk lagstiftning, om återförvisning (renvoi) till litauisk rätt föreskrivs i tillämplig utländsk lagstiftning. Om återförvisning till ett tredjelandets rätt föreskrivs i tillämplig utländsk lagstiftning tillämpas tredjelandets rätt endast i de fall som anges i denna lag eller i tredjelandets lagstiftning. Om återförvisning till litauisk rätt föreskrivs i tillämplig utländsk lagstiftning vid fastställandet av en persons civilrättsliga status, tillämpas litauisk rätt. Dessa bestämmelser gäller inte om tillämplig lag har valts av parterna i en rättshandling, däribland tillämplig lag för rättshandlingens form och tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser. Om bestämmelserna i internationell privaträtt kräver tillämpning av ett internationellt fördrag eller en internationell konvention, omfattas återförvisning och återförvisning till ett tredjelandets rätt av det tillämpliga internationella fördraget eller den tillämpliga internationella konventionen.

2.3 Ändring i anknytning

Litauens civillag omfattar inte någon allmän bestämmelse i detta avseende.

2.4 Undantag (ordre public och internationellt tvingande regler)

Enligt artikel 1.11 i Litauens civillag tillämpas inte utländsk rätt om tillämpningen skulle strida mot de grunder för rättsordningen (ordre public) som fastställs i Litauens konstitution och andra lagar. I sådana fall gäller Litauens civillagar. De tvingande rättsreglerna i Litauen eller något annat land som tvisten är närmast förknippad med tillämpas oavsett om parterna gemensamt har valt annan utländsk rätt. Vid beslut i dessa frågor ska domstolen ta hänsyn till sådana reglers karaktär och syfte samt konsekvenserna av att de tillämpas eller inte tillämpas. Den utländska rätt som tillämpas enligt denna lag får inte tillämpas om den rätten, mot bakgrund av alla omständigheter i målet, inte har någon tydlig koppling till målet eller en del av det, utan målet snarare har en koppling till rätten i ett annat land. Denna regel gäller inte om parterna i rättshandlingen gemensamt har valt den tillämpliga lagen.

2.5 Utredning om innehållet i utländsk rätt

Enligt artikel 1.12 i Litauens civillag tillämpar, tolkar och innehållsbestämmer domstolen utländsk rätt på eget initiativ (ex officio) i mål som omfattas av Litauens [internationella avtal eller lagar](#). Om utländsk rätt ska tillämpas enligt överenskommelse mellan parterna ska alla uppgifter om innehållet i den tillämpade utländska rätten, med beaktande av den officiella tolkningen av denna rätt, den praktiska tillämpningen och den berörda utländska statens rättsvetenskap, tillhandahållas av den part som åberopar den utländska rätten. På begäran av en part i tvisten får domstolen bistå med insamling av

information om den tillämpliga utländska rätten. Om domstolen eller en part som åberopar den utländska rätten inte fullgör dessa förpliktelser tillämpas litauisk rätt. I undantagsfall, om det är nödvändigt att snabbt vidta interimistiska åtgärder för att skydda en persons rättigheter eller tillgångar i väntan på att det avgörs vilken rätt som ska tillämpas i tvisten och på att dess innehåll ska utredas, får domstolen avgöra brådskande ärenden genom tillämpning av litauisk rätt.

3 Lagvalsregler

3.1 Avtalsförpliktelser och rättsakter

Enligt artikel 1.37 i Litauens civillag omfattas avtalsförpliktelser av den rätt som avtalsparterna gemensamt väljer. En sådan överenskommelse mellan parterna kan föreskrivas i avtalsvillkoren eller kan förutsättas med ledning av sakförhållandena i ärendet. Parterna får komma överens om att välja rätten i ett visst land, som tillämpas för hela avtalet eller för en del eller delar av det. Parterna får när som helst komma överens om att ersätta den tidigare valda rätten för avtalsförpliktelser med en annan rätt. En ändring av tillämplig lag har retroaktiv verkan, men får inte åberopas mot tredje part och gör inte avtalet verkningslöst. Att parterna genom överenskommelse har valt att tillämpa en utländsk rätt för avtalet innebär inte att de tvingande rättsreglerna i Litauen eller något annat land kan åsidosättas, eftersom dessa inte får ändras eller åsidosättas enligt avtal.

Om parterna inte har valt tillämplig lag gäller rätten i det land som avtalsförpliktelser är närmast förknippad med. I sådana fall förutsätts att det land som berörs mest av avtalsförpliktelser är det land inom vars territorium följande återfinns:

- 1) Hemvisten eller huvudkontoret för den part som ska fullgöra avtalets mest karakteristiska förpliktelse. Om förpliktelser är mer förknippad med rätten i det land där avtalspartens driftsställe är beläget gäller rätten i detta land.
- 2) Fast egendom, om avtalet rör en rätt till fast egendom eller en nyttjanderätt till fast egendom.
- 3) Transportföretagets huvudsakliga verksamhetsställe när ett transportavtal ingås, förutsatt att lastningen skedde eller avsändarens huvudkontor eller avsändningsorten är belägen i samma land som transportföretagets huvudsakliga verksamhetsställe.

Den sistnämnda bestämmelsen gäller inte om det inte kan fastställas på vilken ort den förpliktelse som är mest karakteristisk för avtalet fullgörs och antagandena i den punkten inte är tillämpliga, eftersom det framgår av omständigheterna i ärendet att avtalet är närmare förknippat med ett annat land. Försäkringsavtal omfattas av rätten i det land där försäkringsgivaren har sin hemvist eller, vid försäkring av fast egendom, av rätten i det land där egendomen är belägen.

Ett skiljeavtal omfattas av tillämplig lag för huvudavtalet eller, i annat fall, av rätten på den ort där skiljeavtalet ingicks eller, om denna ort inte kan fastställas, av rätten i det land där skiljedomsförfarandet äger rum.

Avtal som ingås på börs eller auktion omfattas av rätten i det land där börsen eller auktionen är belägen.

Enligt artikel 1.39 i Litauens civillag utesluter eller begränsar inte avtalsparternas rätt att välja tillämplig lag för en avtalsförpliktelse, i enlighet med artikel 1.37 i lagen, konsumentens rätt att försvara sina intressen med lagstadgade medel och åtgärder i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort, förutsatt att

- 1) konsumentavtalet ingicks i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort på grundval av ett särskilt erbjudande eller reklam i det landet,
- 2) den andra avtalsparten har fått konsumenten att resa till ett främmande land för att ingå avtalet,
- 3) den andra parten eller dess ombud har mottagit konsumentens beställning i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort.

Om parterna i ett konsumentavtal inte har valt tillämplig lag tillämpas rätten i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort. Bestämmelserna i denna artikel gäller inte transportavtal eller tjänsteavtal, om tjänsterna endast tillhandahålls konsumenten i ett annat land än Litauen.

Enligt artikel 1.38 i Litauens civillag fastställs tillämplig lag för rättshandlingens form i enlighet med bestämmelserna i artikel 1.37.1 i lagen. Om parterna i rättshandlingen inte har kommit överens om tillämplig lag omfattas rättshandlingens form av rätten på den ort där rättshandlingen äger rum. Ett avtal mellan parter i olika länder gäller också om formen uppfyller de rättsliga kraven för en sådan rättshandlings form i minst ett av de länderna. Formen för rättshandlingar avseende fast egendom eller rätt till denna måste uppfylla lagstiftningskraven i det land där den fasta egendomen är belägen.

Konsumentavtalens form regleras av lagen på konsumentens vanliga vistelseort.

Enligt artikel 1.40 i Litauens civillag regleras formen för en fullmakt av lagen i det land där den utfärdas. Giltighetstiden för en fullmakt, såvida inte denna anges i fullmakten, fullmaktshavarens rättigheter och skyldigheter, huvudmannens och fullmaktshavarens skyldigheter gentemot varandra och deras skyldigheter gentemot tredje man omfattas av rätten i det land där fullmaktshavaren har verksamhet.

Enligt artikel 1.41 i Litauens civillag omfattas gåvoavtal av rätten i det land där givaren har sin vanliga vistelseort eller sitt driftsställe, med undantag av gåvoavtal för fast egendom, för vilka rätten på den ort där den fasta egendomen är belägen gäller. Ett gåvoavtal kan inte ogiltigförklaras om dess form uppfyller de lagstadgade kraven på den ort där gåvoavtalet ingicks eller i det land där givaren har sin vanliga vistelseort eller sitt driftsställe.

Enligt artikel 1.42 i Litauens civillag omfattas förhållanden som rör överlåtbarheten av en fordran och överlåtelsen av en skuld av den lag som parterna gemensamt har valt. Den lag som parterna väljer får inte åberopas mot gäldenärer i förhållande till överlåtelsen av fordran, såvida inte deras samtycke till lagvalet har inhämtats. Om parterna inte har valt tillämplig lag tillämpas lagen för den underliggande förpliktelse för vilken den resulterande fordran (skulden) överläts på det förhållande som är förknippat med överlåtelsen av fordran eller skulden. Formen för överlåtelsen av fordran eller skulden omfattas av tillämplig lag för överlåtelse av en fordran eller en skuld.

Rom I-förordningens bestämmelser gäller också.

3.2 Utomobligatoriska förpliktelser

Enligt artikel 1.43 i Litauens civillag fastställs rättigheterna och skyldigheterna för parter med förpliktelser på grund av orsakad skada enligt lagen i det land där den handling eller de andra omständigheter som gav upphov till skadan utfördes respektive inträffade, eller enligt lagen i det land där skadan inträffade, beroende på vad den part vars intressen har åsidosatts väljer. Om det inte går att fastställa i vilket land handlingen utfördes eller de andra omständigheterna eller skadan inträffade tillämpas lagen i det land som är närmast förknippad med skadeståndstalan. Efter att skadan har inträffat får parterna komma överens om att ersättningen för skadan ska omfattas av lagen i det land där domstolen som prövar målet är belägen. Om båda parterna har sin vanliga vistelseort i samma land omfattas skadeersättningsärendet av det landets lag.

Förpliktelser som uppstår på grund av skada som orsakas av defekta produkter omfattas av lagen i det land där skadan inträffade, om den vanliga vistelseorten för den part vars intressen har åsidosatts eller driftsstället för den person som bär ansvar för skadan finns i det landet, eller om den part vars intressen har åsidosatts köpte produkten i det landet. Om driftsstället för den person som är ansvarig för skadan finns i det land där den part vars intressen har åsidosatts har sin vanliga vistelseort, eller om denna part köpte produkten i det landet, tillämpas lagen i det land där den part vars intressen har åsidosatts har sin vanliga vistelseort. Om tillämplig lag inte kan fastställas på grundval av kriterierna i denna punkt tillämpas lagen i det land där den person som är ansvarig för skadan har sitt driftsställe, såvida inte käranden bygger sin talan på lagen i det land där skadan inträffade.

Tillämplig lag för de förpliktelser som uppstår i förhållande till skadan avgör villkoren för civilrättsligt ansvar, dess omfattning, ansvarig person och villkoren för att undantas från ansvar.

Enligt artikel 1.44 i Litauens civillag fastställs tillämplig lag för talan om ersättning för skada som orsakas vid en olycka i enlighet med Haagkonventionen om tillämplig lag för trafikolyckor.

Enligt artikel 1.45 i Litauens civillag regleras talan om ersättning för skada på personliga icke materiella rättigheter som orsakas av massmedierna genom lagen i det land där den skadelidande parten har sin vanliga vistelseort eller sitt driftsställe eller där skadan inträffade, eller av lagen i det land där den person som vållade skadan har sin vanliga vistelseort eller sitt driftsställe, beroende på vad den skadelidande parten väljer. Rätten att svara (bestridande) omfattas av lagen i det land där den berörda publikationen gavs ut eller från vilket det berörda radio- eller tv-programmet sändes.

Enligt artikel 1.46 i Litauens civillag omfattas talan om ersättning för skada på grund av illojal konkurrens av lagen i det land på vars marknad den illojala konkurrensens negativa effekter visade sig. Om den illojala konkurrensen endast har påverkat en enskild person är tillämplig lag lagen i det land där driftsstället för den part vars intressen har äsidosatts är beläget.

Rom II-förordningens bestämmelser gäller också.

3.3 Personalstatut

Enligt artikel 1.15 i Litauens civillag har utländska medborgare i Litauen samma rättshandlingsförmåga som litauiska medborgare. Undantag från denna regel kan anges i Litauens lagstiftning. Tidpunkten för utländska medborgares födelse eller död fastställs enligt lagen i det land där de har sin vanliga vistelseort (artikel 2.12 i lagen) vid tidpunkten för födelsen eller dödsfallet. Statslösa personer i Litauen har samma rättshandlingsförmåga som litauiska medborgare. Individuella undantag från denna regel kan anges i Litauens lagstiftning. Tidpunkten för statslösa personers födelse eller död fastställs enligt lagen i det land där de har sin vanliga vistelseort vid tidpunkten för födelsen eller dödsfallet.

Enligt artikel 1.16 i Litauens civillag fastställs utländska medborgares och statslösa personers rättshandlingsförmåga enligt lagen i det land där de har sin vanliga vistelseort. Om sådana personer inte har en vanlig vistelseort eller om denna inte kan fastställas med säkerhet, fastställs deras rättshandlingsförmåga i enlighet med lagen i det land där den berörda rättshandlingen utfördes. Om en person bor i mer än ett land tillämpas rätten i det land som personen har den närmaste anknytningen till. Utländska medborgare och statslösa personer som är varaktigt bosatta i Litauen kan omyndigförklaras på vissa områden eller förklaras ha begränsad rättshandlingsförmåga på vissa områden, eller kan bistås vid beslut i enlighet med det förfarande som anges i Litauens lagstiftning. En ändring av den vanliga vistelseorten påverkar inte rättshandlingsförmågan om rättshandlingsförmågan förvärvades före ändringen av vanlig vistelseort.

Enligt artikel 1.17 i Litauens civillag får en person inte åberopa bristande rättshandlingsförmåga enligt lagen i det land där personen har sin vanliga vistelseort om personen hade rättshandlingsförmåga enligt lagen i det land där rättshandlingen utfördes, såvida inte den andra parten i rättshandlingen var eller borde ha varit medveten om den personens bristande rättshandlingsförmåga enligt lagen i det land där personen har sin vanliga vistelseort. Dessa bestämmelser gäller inte familje- och arvsrätt eller sakrätt.

Enligt artikel 1.18 i Litauens civillag förklaras utländska medborgare och statslösa personer saknade eller döda i enlighet med lagen i det land där de hade sin senaste vanliga vistelseort.

3.4 Fastställande av förhållandet mellan föräldrar och barn, inklusive adoption

3.4.1 Fastställande av förhållandet mellan föräldrar och barn

Ett barns filiation (erkännandet, fastställandet eller bestridandet av faderskap eller moderskap) fastställs antingen i enlighet med lagen i det land i vilket barnet blev medborgare vid födseln eller lagen i det land som erkänns som barnets vanliga vistelseort vid födseln eller lagen i det land där en av föräldrarna har sin vanliga vistelseort eller som föräldern är medborgare i när barnet föds, beroende på vad som är bäst för barnet. Följderna av fastställandet av barnets filiation är beroende av lagen i det land där barnet har sin vanliga vistelseort. Förmågan hos barnets far (mor) att erkänna faderskap (moderskap) fastställs enligt lagen i det land där föräldern har sin vanliga vistelseort då faderskapet (moderskapet) erkänns. Formen för erkännande av faderskap (moderskap) omfattas av lagen på den ort där faderskapet (moderskapet) erkänns eller lagen i det land där barnet har sin vanliga vistelseort (artikel 1.31 i civillagen). De personliga förhållandena och förmögenhetsförhållandena mellan barn och föräldrar omfattas av lagen i det land där barnet har sin vanliga vistelseort. Om ingen av barnets föräldrar har sin vanliga vistelseort i det land där barnet har sin vanliga vistelseort, och båda föräldrarna är medborgare i samma land, tillämpas lagen i det land de är medborgare i (artikel 1.32 i civillagen).

3.4.2 Adoption

Adoptionsförhållanden omfattas av lagen i det land där barnet har sin vanliga vistelseort. Om det står klart att adoption enligt lagen i det land där det adopterade barnet har sin vanliga vistelseort inte kommer att leda till erkännande av adoptionen i det land som adoptivföräldern/adoptivföräldrarna har sin vanliga vistelseort eller är medborgare i, får en sådan adoption äga rum enligt lagen i de länderna på villkor att det inte strider mot barnets bästa. Om det är osäkert huruvida adoptionen kommer att erkännas i ett annat land är adoption inte tillåten. Förhållandena mellan det adopterade barnet, barnets adoptivförälder/adoptivföräldrar och deras anhöriga omfattas av lagen i det land där adoptivföräldern/adoptivföräldrarna har sin vanliga vistelseort (artikel 1.33 i civillagen).

3.5 Äktenskap, ogifta/sammanboende par, partnerskap, äktenskapsskillnad, separation, underhållsskyldighet

3.5.1 Äktenskap

Rätten att ingå äktenskap och andra äktenskapsvillkor omfattas av litauisk rätt. Ett äktenskap ska anmälas till Litauens folkbokföring om minst en av makarna har sin vanliga vistelseort i Litauen eller minst en av dem är litauisk medborgare när äktenskapet ingås. Rätten att ingå äktenskap och andra äktenskapsvillkor för utländska medborgare och statslösa personer utan vanlig vistelseort i Litauen får fastställas enligt lagen i det land där någon av parterna har sin vanliga vistelseort, förutsatt att äktenskapet kommer att erkännas i det land där minst en av parterna har sin vanliga vistelseort. Ett lagligt äktenskap i ett främmande land erkänns i Litauen, utom då båda makarna har sin vanliga vistelseort i Litauen och ingick äktenskap i ett främmande land för att undvika återgång av äktenskap i enlighet med Litauens lagstiftning (artikel 1.25 i civillagen). Förfarandet för att ingå äktenskap följer lagen i det land där äktenskapet ingås. Ett äktenskap erkänns också som giltigt om det förfarande som följdes när äktenskapet ingicks stämmer överens med de lagstadgade kraven i det land som minst en av makarna hade sin vanliga vistelseort eller var medborgare i när äktenskapet ingicks (artikel 1.26 i civillagen). De personliga förhållandena mellan makar omfattas av lagen i det land där de har sin vanliga vistelseort. Om makarna har sin vanliga vistelseort i olika länder omfattas deras personliga förhållanden av lagen i det land där de hade sin senaste gemensamma vanliga vistelseort. Om makarna inte har haft någon gemensam vanlig vistelseort tillämpas lagen i det land med vilket makarna har de närmaste personliga banden. Om det inte går att avgöra med vilket land makarna har de närmaste personliga banden tillämpas lagen i det land där äktenskapet ingicks (artikel 1.27 i civillagen).

3.5.2 Ogifta/sammanboende par samt partnerskap

Regleras ej.

3.5.3 Äktenskapsskillnad och separation

I enlighet med artikel 1.29 i civillagen omfattas hemskillnad och äktenskapsskillnad av lagen i det land där makarna har sin vanliga vistelseort. Om makarna inte har någon gemensam vanlig vistelseort tillämpas lagen i det land där de hade sin senaste gemensamma vanliga vistelseort eller, om sådan saknas, lagen i det land där den domstol som prövar ärendet finns. Om äktenskapsskillnad är förbjuden eller är förenad med särskilda villkor enligt lagen i det land som båda makarna är medborgare i får äktenskapet upplösas i enlighet med Litauens lagstiftning om en av makarna även är litauisk medborgare eller har sin vanliga vistelseort i Litauen.

Bestämmelserna i rådets förordning (EU) nr 1259/2010 av den 20 december 2010 om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (Rom III) gäller också.

3.5.4 Underhållsskyldighet

Tillämplig lag för underhåll till familjemedlemmar (underhållsbidrag till make) fastställs i enlighet med Haagkonventionen av den 2 oktober 1973 om tillämplig lag för underhållsskyldighet (artikel 1.36 i civillagen).

Haagprotokollet av den 23 november 2007 om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet gäller också.

3.6 Makars förmögenhetsförhållanden

Enligt artikel 1.28 i civillagen fastställs makars förmögenhetsförhållanden enligt lagen i det land där de har sin vanliga vistelseort. Om makarna har sin vanliga vistelseort i olika länder tillämpas lagen i det land som båda makarna är medborgare i. Om makarna är medborgare i olika länder och aldrig har haft en gemensam vanlig vistelseort tillämpas lagen i det land där äktenskapet ingicks. Makars förmögenhetsförhållanden enligt avtal omfattas av lagen i det land som makarna gemensamt har valt i avtalet. I detta fall får makarna välja lagen i det land där de har eller kommer att ha sin vanliga vistelseort, eller lagen i det land där äktenskapet ingicks eller som en av makarna är medborgare i. Ett avtal mellan makarna om tillämplig lag anses vara giltigt om det uppfyller de lagstadgade kraven i valfritt land eller i det land där avtalet ingicks. Tillämplig lag som väljs genom överenskommelse får endast åberopas mot tredje part om den tredje parten var eller borde ha varit medveten om detta. Tillämplig lag som har valts genom överenskommelse mellan makarna får endast användas för att lösa en tvist om sakrätt till fast egendom om kraven på offentlig registrering av egendomen och sakrätten till fast egendom i det land där den fasta egendomen är belägen är uppfyllda. En överenskommelse mellan makarna om ändring av egendomens rättsliga status omfattas av lagen i det land där makarna har sin vanliga vistelseort vid tidpunkten för en sådan ändring. Om makarna vid tidpunkten för ändringen av rättslig status bodde i olika länder tillämpas lagen i det land där de hade sin senaste gemensamma vanliga vistelseort eller, om en sådan saknas, lagen för makarnas förmögenhetsförhållanden.

3.7 Arv och testamente

En testators förmåga att upprätta, ändra eller återkalla ett testamente omfattas av lagen på testatorns vanliga vistelseort. Om en person inte hade en vanlig vistelseort eller om denna inte kan fastställas omfattas förmågan att upprätta ett testamente av lagen i det land där det upprättades (artikel 1.60 i civillagen). Testamentets form samt ändringen eller återkallelsen av det omfattas av lagen i det land där sådana handlingar har upprättats. Testamentet samt ändringen eller återkallelsen av det betraktas också som giltigt om sådana handlingars form uppfyller de lagstadgade kraven i det land som testatorn hade sin vanliga vistelseort eller var medborgare i då handlingarna upprättades, eller i det land där testatorn bodde då handlingarna upprättades eller då testatorn avled. Ett testamente som rör fast egendom samt ändringen eller återkallelsen av det betraktas som giltigt om dess form överensstämmer med lagen i det land där den fasta egendomen är belägen (artikel 1.61 i civillagen). Enligt artikel 1.62 i civillagen tillämpas lagen i det land där den avlidna personen hade sin vanliga vistelseort vid dödsfallet på arv, men inte på arv som rör fast egendom. Arvsförhållanden som rör fast egendom omfattas av lagen i det land där egendomen är belägen. Om arvet skedde efter att en litauisk medborgare avled ärver hans/hennes arvingar i Litauen som har rätt till en laglott, oavsett tillämplig lag, den laglotten i enlighet med litauisk rätt, utom då det gäller fast egendom. Om en egendom i Litauen enligt tillämplig lag för arvsförhållanden inte kan övergå till ett främmande land, och det saknas andra arvingar, övergår den berörda egendomen till litauiska staten.

Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg gäller också.

3.8 Sakrätt

Enligt artikel 1.48 i civillagen fastställs äganderätt och annan rätt till fast och lös egendom enligt lagen i det land där egendomen fanns då dess rättsliga status ändrades. Egendom erkänns som fast eller lös egendom enligt lagen i det land där den är belägen. Den officiella registreringen av äganderätten och annan egendomsrätt omfattas av lagen i det land där egendomen är belägen vid registreringen. Äganderätten till lös egendom vid hävd fastställs enligt lagen i det land där egendomen är belägen.

3.9 Insolvens

Senaste uppdatering: 08/11/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.